

เรื่องราวที่ไปที่มาของเรื่องราวทั้งหมด ครูปิ กัลยา ทาสม

*ทั้งหมดนี้คือเรื่องราวประกอบคำให้การในชั้นตำรวจ

เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 ข้าพเจ้าได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการครู ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลรัตน์) อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ซึ่งในขณะที่ข้าพเจ้าเข้ารับตำแหน่งนั้น โรงเรียนแห่งนี้มีเด็กนักเรียนเข้ารับการศึกษารวมจำนวน 12 คน เป็นเด็กนักเรียนจากครอบครัวคนในชุมชนป่าโมก จำนวน 6 คน และเด็กนักเรียนชาติพันธุ์จากครอบครัวในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 6 คน โดยเป็นเด็กที่มีบัตรประจำตัวประชาชนไทย ๑๑ คน และมีเด็กนักเรียนไร้รัฐไร้สัญชาติจำนวน 1 คน ซึ่งโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 จัดการศึกษาในระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 และมีบุคลากรของโรงเรียนประกอบด้วย ข้าราชการครู 2 คน ,ครูอัตราจ้าง 1 คน และมีภารโรง 1 คน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำบอกกล่าวจากครูเก่าและครูปัจจุบันของโรงเรียนว่า “อย่าไปทำอะไรมากมายเลย อยู่ ๆ ไปทำอะไรเดียวครบย้ายก็ย้ายกลับบ้าน” ข้าพเจ้าจึงคิดว่ามันน่าแปลกที่คนอยู่มานานพูดออกมาแบบนี้ แต่คำพูดนั้นก็ไม้อาจทำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนปณิธานความตั้งใจในการทำงานของข้าพเจ้าได้ ทั้งยังทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ทันทีว่า โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 แห่งนี้ มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม ทางด้านวิชาการของเด็กนักเรียน และทางด้านศักยภาพครูผู้สอน ซึ่งเกิดจากปัญหาทรัพยากรทางการศึกษาที่โรงเรียนได้รับไม่เพียงพอต่อการจัดการดังกล่าว

ต่อมา ข้าพเจ้าจึงได้ดำเนินการ “วางแผนการรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา” ตามหน้าที่ของผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นจากแสวงหาเด็กนักเรียนในพื้นที่อำเภอป่าโมกซึ่งต้องเข้าสู่ระบบการศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายมาตรา 5 และ 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 ประกอบข้อ 2 และ 3 แห่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง การส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. 2546 กล่าวคือ ข้าพเจ้าจึงได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๖ (ฉบับราชภัฏอุบลรัตน์) เพื่อหาทางออก ซึ่งที่ประชุมมีมติให้มีการทำหนังสือขอให้โรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุบลรัตน์) กระจายเด็กนักเรียนมาสู่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลรัตน์) ชั้นละ 10 คน เพราะปัจจุบันโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุบลรัตน์) มีนักเรียนเข้าศึกษาจำนวน 1,400 คน ซึ่งเดิมเด็กนักเรียนในโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุบลรัตน์) เป็นเด็กนักเรียนของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลรัตน์) ที่ได้ย้ายไป

เข้าศึกษาที่โรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) เพราะโรงเรียนวัดสระแก้วมีสวัสดิการทางการศึกษาที่ดีกว่าโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 แต่ข้าพเจ้าได้รับการตอบด้วยวาจาจาก “พระวชิรสิกขการ” (ไพเราะ จิตสีโล) เจ้าอาวาสวัดสระแก้ว ว่า ด้วยปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณของโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) จึงไม่สามารถกระจายนักเรียนมาให้ตามคำขอได้ แต่ “พระวชิรสิกขการ” (ไพเราะ จิตสีโล) เจ้าอาวาสวัดสระแก้ว ได้มีการแนะนำให้ข้าพเจ้าทดลองหาเด็กนักเรียนเพิ่มจากภาคเหนือ อาทิเช่น จังหวัดตาก จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน เป็นต้น เนื่องจากในอดีตโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) มีการรับเด็กจากพื้นที่ห่างไกล และอยู่ใกล้เขตชายแดนเข้ามารับการศึกษาที่โรงเรียนแห่งนี้มากมาย ทำให้มีศิษย์เก่าของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) กระจายอยู่ในหลายพื้นที่ดังกล่าว และหากมีนักเรียนเข้าศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 โรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) โดย “พระวชิรสิกขการ” (ไพเราะ จิตสีโล) เจ้าอาวาสวัดสระแก้ว จะช่วยรับดูแลที่อยู่และอาหารให้กับเด็กเหล่านี้

ต่อมาข้าพเจ้าได้จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ฯ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษา ได้แก่

1. นายอริย์ช หงษ์อุปถัมภ์ชัย ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา และดำรงตำแหน่งกำนันต.บางเสด็จ อ.ป่าโมก
2. นายสมพร อนุสุวรรณ กรรมการสถานศึกษา
3. นางอนุสรุา ทรัพย์ภักดี กรรมการสถานศึกษา ไม่ได้เข้าร่วมการประชุม
4. นายการเวก พหัสถ์ กรรมการสถานศึกษา
5. พระมหาสมศักดิ์ อมโร กรรมการสถานศึกษา ไม่ได้เข้าร่วมการประชุม
6. นายบรรจง ปิ่นประดับ กรรมการสถานศึกษา ไม่ได้เข้าร่วมการประชุม
7. นายบุญเทอด พุ่มพวง กรรมการสถานศึกษา และดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 4 ต.บางเสด็จ อ.ป่าโมก
8. นายเทิดศักดิ์ ทรัพย์บำรุง กรรมการสถานศึกษา ไม่ได้เข้าร่วมการประชุม
9. นางกัลยา ทาสม ผู้อำนวยการโรงเรียน

และที่ประชุมมีมติว่า (1) ให้มีการทำหนังสือขอนักเรียนจากโรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุลอุปถัมภ์) กระจายเด็กนักเรียนมาสู่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) ชั้นละ 10 คน และ (2) ให้จัดปฏิบัติการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ฯ เคลื่อนที่เพื่อจัดประชาสัมพันธ์และรับเด็กนักเรียนด้อยโอกาสจากภาคเหนือ โดยให้เข้ามารับการศึกษาและพักอาศัยที่หอวิฑูของวัดสระแก้ว ตามคำแนะนำของท่าน “พระวชิรสิกขการ” (ไพเราะ จิตสีโล) เจ้าอาวาสวัดสระแก้ว เมื่อข้าพเจ้า ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ไม่สามารถแสวงหาเด็กนักเรียนในพื้นที่

ชุมชนป่าโมกได้ ข้าพเจ้าจึงได้จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ฯ เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2565 และที่ประชุมมีมติว่า ให้ไปหาเด็กนักเรียนในพื้นที่ชายขอบ หรือเด็กยากไร้ในพื้นที่จังหวัดน่าน และจังหวัดเชียงราย โดยแนวคิดนี้ก็มาจากทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาและคนในชุมชนป่าโมกที่เชื่อว่า “ชุมชนการศึกษาป่าโมก” เป็นสถานที่ส่งเสริมและให้โอกาสทางการศึกษากับเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่ชายแดนภาคเหนือมาแล้วมากกว่า 40 ปี ไม่ว่าจะเด็กคนดังกล่าวจะเป็นคนสัญชาติใด หรือถือเอกสารแสดงตัวอย่างไรก็ตาม ตามคำบอกเล่าของนายพิเชษฐ บั๊นงาม ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการสถานศึกษา และคนในชุมชน รวมถึงศิษย์เก่าของโรงเรียน ข้าพเจ้าจึงได้จัดการศึกษาโดยยึดหลักให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อันเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิชุมชนคนชุมชนป่าโมก ตามมาตรา มาตรา 42 และ 43 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560

ในการแสวงหาเด็กนักเรียนชาติพันธุ์ด้อยโอกาสจากชายแดนภาคเหนือของไทย เพื่อให้มาเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ข้าพเจ้าได้มีการรับสมัครเด็กจากชายแดนเมียนมา โดยข้าพเจ้าซึ่งมีพื้นเพเดิมเป็นคน อ.พาน จ.เชียงราย เรียนและเติบโตมาในพื้นที่ จ.เชียงราย อีกทั้งเคยบรรจุเป็นข้าราชการครูผู้ช่วยที่โรงเรียนราษฎร์พัฒนาในปี พ.ศ.2556-2558 นั้น ข้าพเจ้าตัดสินใจเดินทางไปสำรวจหาเด็กนักเรียนที่โรงเรียนราษฎร์พัฒนา ณ ดอยแม่สอง ชุมชนบ้านเจียงจาไส อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย (อยู่ในเขตประเทศไทย)

ข้าพเจ้าได้เดินทางไปสำรวจหาเด็กนักเรียนที่โรงเรียนราษฎร์พัฒนาช่วงกลางเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2565 โดยข้าพเจ้าตั้งใจจะแสวงหาเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษาในพื้นที่ชุมชนเจียงจาไส ข้าพเจ้าจึงฝากใบสมัครเข้าโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ให้คนในชุมชนที่ข้าพเจ้าได้พูดคุยด้วย

ต่อมาข้าพเจ้าได้รับการติดต่อกลับมามีครอบครัวเด็กนักเรียนชื่อ “น้องสาริกา” ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถม 5 ณ โรงเรียนราษฎร์พัฒนาอยู่ก่อนแล้ว แจ้งความต้องการเข้าเรียนที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 เพราะโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 มีทุนการศึกษา ที่พัก และอาหารให้นักเรียนยากไร้ทุกคน หลังจากนั้นพ่อและแม่ของ “น้องสาริกา” เล่าเรื่องโอกาสทางการศึกษาที่เขาทราบให้ครอบครัวอื่นๆ ฟัง จนข้าพเจ้าได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมว่ามีเด็กยากไร้จาก 3 ครอบครัวที่อาศัยในหมู่บ้านแม่จ๊าก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา ต้องการเข้ามาเรียนพร้อมกับ “น้องสาริกา” ด้วย

ในวันที่ 16 พฤษภาคม 2565 ที่ได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ฯ ที่ประชุมมีมติว่า ให้ไปหาเด็กนักเรียนในพื้นที่ชายขอบ หรือเด็กยากไร้ในพื้นที่จังหวัดน่าน และจังหวัดเชียงราย โดยมีการพิจารณาอนุมัติงบประมาณในการดำเนินรับนักเรียน โดยให้มีการนำเงินจากรายได้สถานศึกษา จำนวน 10,000 บาท ,เงินบริจาคจากดร.มหาไพเราะ (เจ้าอาวาสวัดสระแก้ว) จำนวน 2,000 บาท และเงินดอกผลของมูลนิธิไทยรัฐ จำนวน 100,000 บาท มาใช้เป็นค่าใช้จ่าย โดยค่าใช้จ่ายที่จริงแล้วหมดไป 61,000 บาท ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2565 ข้าพเจ้าและคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ได้แก่ 1. นายบุญเทอด พุ่มพวง 2. นายการเวก พัทส์ถ์ 3. นายพิเชษฐ ปันงาม 4.นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง ได้ร่วมเดินทางไปรับเด็กสมัครเด็กนักเรียนที่โรงเรียนราษฎร์พัฒนา โดยข้าพเจ้าและคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ใช้วิธีการนำอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ ไปตั้งโต๊ะเพื่อกรอกข้อมูลของเด็กทั้ง 35 คน ในแบบใบสมัครนักเรียนของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ประจำปีการศึกษา 2565

ในวันรับสมัครเด็กนักเรียนวันที่ 22 พฤษภาคม 2565 ข้าพเจ้าและคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ได้จัดเตรียมรถสองแถวทล้อของวัดสระแก้ว เพื่อรับเด็กนักเรียนที่มาสมัครเรียนทั้ง 35 คน

- เด็กในครอบครัว “น้องสาริกา” จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ข้ามมาจากหมู่บ้านแม่ใจึก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา
 - เด็กในครอบครัว “น้องหล่อแม่” จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ข้ามมาจากหมู่บ้านแม่ใจึก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา
 - เด็กในครอบครัว “น้องยะปะ” จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ข้ามมาจากหมู่บ้านแม่ใจึก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา
 - เด็กในครอบครัว “น้องธิดา” จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ข้ามมาจากหมู่บ้านแม่ใจึก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา
 - เด็กในครอบครัว “น้องมีแซ” จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นเด็กที่ข้ามมาจากหมู่บ้านแม่ใจึก ต.สะตอง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา
 - เด็กในชุมชนบ้านเจียงจาใส จำนวน 8 คน ซึ่งเป็นเด็กในหมู่บ้านเจียงใจใส อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
- โดยทั้งหมด 35 คน เป็นเด็กที่ผู้ปกครองเดินทางมาส่งจุดเดียวกัน คือ โรงเรียนราษฎร์พัฒนา เพื่อร่วมเดินทางจากโรงเรียนราษฎร์

พัฒนา จ.เชียงราย มาเรียนที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 จ.อ่างทอง **ข้าพเจ้า**

เมื่อเด็กทั้ง 35 คนได้เดินทางมาถึงโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 จังหวัดอ่างทอง ข้าพเจ้าและคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 พาเด็กทั้ง 35 คน เข้าพักที่หอพักของมูลนิธิ “สระแก้วมูลนิธิ” จ.อ่างทอง ในคืนวันที่ 22 พฤษภาคม 2565 หลังจากส่งเด็กเข้าที่พักแล้ว ข้าพเจ้าจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ครั้งที่ 5/2565 ในวันที่ 8 มิถุนายน 2565 เพื่อแจ้งค่าใช้จ่ายในการ

เดินทางไปรับเด็กทั้ง 35 คน และแจ้งความคืบหน้าว่า (1) เด็กทั้ง 35 คน ได้เข้าพักที่หอพักของมูลนิธิ “สระแก้วมูลนิธิแล้ว”(2) ได้จัดซื้อประกันชีวิตให้กลุ่มเด็กนักเรียนทั้ง 35 คน กับบริษัท สยามสไมล์ เป็นที่เรียบร้อย ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลของเด็กทั้ง 35 คนเขียนในแบบบันทึกแจ้งประวัติบุคคลเด็กนักเรียนในโรงเรียนไทยรัฐวิทยาปีการศึกษา 2565 มีจำนวน 35 คน แบ่งเป็นเด็กนักเรียนมีรหัส G-CODE อยู่ก่อนแล้ว 3 คน เด็กนักเรียนต้องขอออร์รหัส G-CODE ใหม่ 32 คน ซึ่งทั้งหมดเป็นเด็กที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นการพาเด็กเข้าสู่ทะเบียนนักเรียน ข้าพเจ้าขออ้างแบบบันทึกแจ้งประวัติบุคคลนักเรียน ปีการศึกษา 2565

เนื่องจากโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 เป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 35 คน แบ่งตามชั้นการศึกษาดังนี้

- อนุบาล 1 จำนวน 0 คน
- อนุบาล 2 จำนวน 1 คน
- อนุบาล 3 จำนวน 1 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 0 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 0 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 0 คน
- ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน

มีคุณครูผู้สอนทั้งหมด 2 คน โดยมีการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กนักเรียนตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้อย่างครบถ้วนทุกวิชา

เมื่อถึงกำหนดการสอบวัดผลการศึกษา เมื่อประมาณวันที่ 5-8 มีนาคม 2566 ข้าพเจ้าได้มีการจัดการให้เด็กได้เข้าสอบวัดผลการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 ตามหลักเกณฑ์และระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานต้นสังกัดของข้าพเจ้า เพื่อวัดผลการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งผลการสอบปรากฏว่า นักเรียนของข้าพเจ้า สอบผ่านเกณฑ์จำนวน 35 คน ไม่มีผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

ต่อมา เมื่อถึงกำหนดปิดภาคเรียน ข้าพเจ้าได้จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลราชธานี) ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2566 เพื่อแจ้งและหารือการส่งเด็กนักเรียนจำนวน 35 คน กลับภูมิลำเนาของครอบครัวในช่วงปิดภาคการศึกษา

ระหว่างวันที่ 17 มีนาคม ถึงวันที่ 16 พฤษภาคม 2566 เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นห่วงความปลอดภัยของเด็กที่ต้องเดินทางกลับภูมิลำเนาอันมีระยะทางไกล ซึ่งที่ประชุมมีมติ “ให้จัดหารถสองแถวหกล้อของวัดสระแก้วเพื่อนำส่งนักเรียนทั้ง 35 คนอย่างปลอดภัย”

หลังจากมีมติจากที่ประชุมในวันที่ 27 มกราคม 2566 ข้าพเจ้าได้มีหนังสือเป็นทางการในฐนะผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมอังกทอง ลงวันที่ 8 มีนาคม 2565 ซึ่งเกิดข้อบกพร่องในเอกสารที่ข้าพเจ้าได้จัดทำ เพราะหนังสือถูกจัดทำจริงในวันที่ 8 มีนาคม 2566 เพื่อขออนุญาตนำเด็กทั้ง 35 คน ออกนอกพื้นที่จังหวัดอังกทอง เพื่อนำเด็กไปส่งยังภูมิลำเนาของครอบครัว วันที่ 17 มีนาคม 2566 ข้าพเจ้า และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้แก่ 1.นายพิเชษฐ ปันงาม ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ 2 ตำบลบางเสด็จ อังกเภอป่าโมก จังหวัดอังกทอง และเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาฯ 2. นายศิริวัฒน์ ธรรมมาลี ซึ่งเป็นศิษย์เก่าและเป็นนักการภารโรงของโรงเรียน ร่วมเดินทางพร้อมเด็กทั้ง 35 คน ด้วยรถสองแถวหกล้อของวัดสระแก้ว โดยส่งนักเรียน 3 จุด ได้แก่

จุดที่ 1 ป่าม่น้ำมันบ้านเล่าฟู ตำบลตาตึง อังกเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งส่งเด็กนักเรียนจำนวน 8 คนที่ผู้ปกครองจากชุมชนบ้านเจียงใจใสมารับด้วยตนเอง

จุดที่ 2 ด่านม้ง 9 หลัง บ้านม้ง 9 หลัง ตำบลแม่สลองนอก อังกเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ซึ่งส่งเด็กนักเรียนจำนวน 24 คน ซึ่งผู้ปกครองเดินทางมารอรับที่ด่านฝ่ียงเมียนมาเพื่อพากลับหมู่บ้านแม่จ๊วก ต.สะโตง จ.เมืองสาด รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

อย่างไรก็ดี เจ้าหน้าที่ทหารประจำด่านม้ง 9 หลัง แจ้งว่า ในขณะนี้ยังไม่อนุญาตให้เด็กข้ามจากประเทศไทยไปประเทศเมียนมาร์ โดยแจ้งให้ข้าพเจ้า และคณะฯ ทำหนังสือถึง “มท. ฐานพิทพระเจ้าตาก” ดังเช่นที่โรงเรียนอื่น ๆ ได้ปฏิบัติกันมา และด้วยความอนุเคราะห์ของเจ้าหน้าที่ทหารประจำด่านม้ง 9 หลัง จึงพา ข้าพเจ้า และคณะฯ เดินทางลงจากเขาเข้าไปในหมู่บ้านม้ง 9 หลัง เพื่อจัดทำและพิมพ์หนังสือเพื่อลงนามแจ้งขอนำเด็กเดินทางกลับภูมิลำเนา ดังนั้น เด็กนักเรียน จำนวน 24 คน จึงได้เดินทางกลับไปบ้านพร้อมผู้ปกครองอย่างปลอดภัย *นอกจากนี้* เจ้าหน้าที่ทหารประจำด่านม้ง 9 หลัง แจ้งว่า ในการมารับเด็กกลับเข้าเรียนที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎรอุปลัมภ) ให้ ข้าพเจ้าและคณะฯ ทำหนังสือเป็นทางการ ถึง “มท. ฐานพิทพระเจ้าตาก” ก่อนวันนั้นได้รับเด็กประมาณ 2 อาทิตย์

จุดที่ 3 ตลาดชุมชนบนดอยแม่สลอง ตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง ซึ่งส่งเด็กนักเรียนจำนวน 3 คน และผู้ปกครองนักเรียนได้ทำงานขายของอยู่ดอยแม่สลอง

ต่อมา เมื่อประมาณกลางเดือนเมษายน 2566 ข้าพเจ้ามีหนังสือเป็นทางการในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ถึง ผบ.

ร้อย ม.1 ฉก.ทัพเจ้าตาก เพื่อขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเดินทางกลับเข้ามาเรียนที่ประเทศไทย

และต่อมาในวันที่ 3 พฤษภาคม 2566 ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจาก ผบ.ร้อย ม.1 ฉก.ทัพเจ้าตาก ให้มีการจัดส่งเอกสารรับรองนักเรียน

เพิ่มเติมในวันที่ 3 พฤษภาคม 2566 ข้าพเจ้าจึงได้จัดทำหนังสือแจ้งเป็นทางการในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ไปถึงผู้

อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง เพื่อขอให้รับรองเด็กนักเรียนเดิม จำนวน 35 คน และเด็กนักเรียนใหม่ที่จะ

เดินทางมาเข้าเรียนในเทอมการศึกษาใหม่ จำนวน 43 คน แต่อย่างไรก็ดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฯ ไม่ได้มีหนังสือตอบกลับแต่อย่างใด

เพียงแต่เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฯ แจ้งทางโทรศัพท์ว่าไม่สามารถรับรองได้โดยไม่ได้แจ้งเหตุผล ในวันที่ 8

พฤษภาคม 2566 ข้าพเจ้าจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลฯ) มีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ นาย

พิเชษฐ ปันงาม ,นายอริยธัช หงษ์อุบลชัย ,นายบรรจง ปันประดับ , นายการเวก พหัสดี ,นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง เพื่อแจ้งและ

หารือการรับเด็กนักเรียนจำนวน 35 คน จากภูมิสำเนาของครอบครัวเพื่อมาเข้าเรียนที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏอุบลฯ) และการ

รับนักเรียนใหม่ ในวันที่ 9 พฤษภาคม 2566 ข้าพเจ้าได้พยายามแก้ปัญหาโดยมีหนังสือเป็นทางการในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา

6 (ฉบับราชภัฏอุบลฯ) ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง เพื่อขอให้รับรองเด็กนักเรียนเดิม จำนวน 35 คน

เท่านั้น เพื่อรับเด็กนักเรียนของเดิมของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 กลับมา แต่ก็ไม่ได้มีหนังสือตอบกลับจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การ

ศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง ข้าพเจ้าจึงได้โทรไปประสานกับนางเฉลียว เอี่ยมสกุล เป็นรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประม

ศึกษาอ่างทอง ท่านจึงให้คำแนะนำให้ ข้าพเจ้ารับรองข้อมูลเด็กในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนด้วยตนเองและดำเนินการรับเด็กนักเรียนได้

เลย ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม 2566 ข้าพเจ้า และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้แก่ ๑.นายบุญเทอด พุ่มพวง (ผู้ต้องหาที่ 4) ๒.นายพิเชษฐ

ปันงาม (ผู้ต้องหาที่ 3) ๓.นายศิริวัฒน์ ธรรมมาลี (ผู้ต้องหาที่ 5)และ ๔. นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง (ผู้ต้องหาที่ 2) ได้ร่วมเดินทางไปรับ

เด็กนักเรียนทั้ง 35 คน โดยได้มีการจัดรถบัส ๑ คัน และรถตู้ ๑ คัน เพื่อรับนักเรียน ตามจุดต่างๆ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย แต่ต่อมา

ปรากฏว่ามีเด็กที่ต้องการเข้ารับการศึกษเป็นจำนวนมาก จึงได้มีการจัดหารถบัสเพิ่มเติม

โดยได้มีรับนักเรียนใน 3 จุด ได้แก่

- ในวันที่ 11 พฤษภาคม 2566 เวลาประมาณ 12.00 น. เข้ารับนักเรียนที่ จุดที่ 1 โลดส์แม่สาย ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย รับเด็ก จำนวน 30 คน ซึ่งเด็กนักเรียนจากอำเภอแม่สายมาขอสมัครเข้าเรียนเพิ่มเติมด้วย โดยมีผู้ปกครองเด็กนักเรียนแต่ละคนมาส่งด้วย
- ในวันที่ 11-12 พฤษภาคม 2566 เข้ารับนักเรียนที่ จุดที่ 2 โรงเรียนราษฎร์พัฒนา ตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง รับเด็ก จำนวน 69 คน ซึ่งเด็กนักเรียนจากหมู่บ้านราษฎร์พัฒนาขอสมัครเข้าเรียนเพิ่มเติมด้วย โดยมีผู้ปกครองเด็กนักเรียนแต่ละคนมาส่งด้วย
- วันที่ 12 พฤษภาคม 2566 เวลา 09.00 น. เข้ารับนักเรียนที่ จุดที่ 3 หมู่บ้านม้ง 9 หลัง ดอยแม่สลองนอก ตำบลเทอดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ซึ่งรับเด็กนักเรียน จำนวน 27 คน โดยผู้ปกครองเดินทางมาส่งด่านฝั่งไทย โดยมีหนังสือเป็นทางการจากโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) ถึง ผบ.ร้อย ม.1 ฉก.ทพเจ้าตาก ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2566 มีตัวแทนจากโรงเรียนไทยรัฐฯ ไปรับเด็กได้แก่ ข้าพเจ้า , นายบุญเทอด พุ่มพวง (ผู้ต้องหาที่ 4) , นายพิเชษฐ ปันงาม (ผู้ต้องหาที่ 3) , นายศิริวัฒน์ ธรรมมาลี (ผู้ต้องหาที่ 5)
- การรับนักเรียนเพื่อเดินทางเข้ารับการศึกษาศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 มีผู้ร่วมเดินทางไปรับเด็กร่วมกับข้าพเจ้า 4 คน โดยทุกคนต่างมีความเมตตา และมีความห่วงใยต่อเด็กที่จะได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 และมุ่งดูแลเด็กซึ่งมีอายุระหว่าง 6-15 ขวบ ให้ได้รับความปลอดภัยตลอดการเดินทางเป็นสำคัญ โดยได้มีการแบ่งหน้าที่ในการดูแลเด็ก ดังนี้

๑ นายบุญเทอด พุ่มพวง รับผิดชอบหน้าที่ ร่วมดูแลเด็กผู้ชาย จำนวน 70 คน ระหว่างเดินทาง โดยรถบัสที่

หาเพิ่มจากที่เชียงราย ทำหน้าที่เพียงคนเดียว

๒ นายพิเชษฐ ปันงาม ขับรถตู้เพื่อหาอาหาร และของใช้จำเป็นตลอดการเดินทาง

๓ นายศิริวัฒน์ ธรรมมาลี ร่วมนางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง รับผิดชอบดูแลเด็กนักเรียนหญิง จำนวน 57

คน

๔. นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง รับผิดชอบจัดทำเอกสารการรับสมัครเรียน และรับผิดชอบดูแลเด็ก

นักเรียนหญิง จำนวน 57 คน

ในการรับสมัครนักเรียนใหม่ประจำปีการศึกษา 2566 นางสาวจิราวรรณ จิตรบรรจง ข้าราชการครูได้ทำหน้าที่กรอกเอกสารรับสมัครนักเรียนเพื่อเข้ารับการศึกษาระบบของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) (นักเรียนใหม่ในปีการศึกษา 2566) จำนวน 91 คน จากนั้นวันที่ 12 พฤษภาคม เวลาประมาณ 11.00 น. ข้าพเจ้า และคณะ จึงพาเด็กทั้ง 126 คน เข้าพักที่อาคารเรียนของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราษฎร์อุปถัมภ์) จำนวน 2 คืน ต่อมาได้ส่งเด็กนักเรียนชายเข้าพักที่หอพักของมูลนิธิ “สระแก้วมูลนิธิ” จังหวัดอ่างทอง ส่วน

เด็กนักเรียนหญิงได้ส่งกระจายเข้าพักที่บ้านพักครูของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏรูปถัมภ์) เนื่องจากหอพักหญิงของมูลนิธิ “สระแก้ว มูลนิธิ” ได้เต็มแล้ว

ต่อมาข้าพเจ้าได้จัดให้มีการเรียนการสอนแก่เด็ก ตามหลักเกณฑ์ ในปีการศึกษา 2566 ได้เพียง 15 วัน จึงมีการเข้าจับกุมดำเนินคดีกับข้าพเจ้าเป็นคดีนี้

ตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอน นั้น ข้าพเจ้าได้เกิดมีแนวความคิดว่า หากมีโอกาสได้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ข้าพเจ้าจะจัดหาทุนการศึกษาให้เด็กในครอบครัวยากไร้ได้มีเงินเรียนต่อ และมีสวัสดิการสำหรับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ประกอบกับการที่ข้าพเจ้าเคยประสบพบเจอความยากลำบากในวัยเด็ก และเป็นผู้ด้อยโอกาสขาดแคลนโอกาสทางการศึกษา ทำให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นและตั้งใจเริ่มต้นความฝันการทำงานบริหารการศึกษา จนกระทั่งข้าพเจ้าได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็น “ผู้อำนวยการสถานศึกษา” ที่จังหวัดอ่างทอง ณ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 (ฉบับราชภัฏรูปถัมภ์) ข้าพเจ้าเห็นถึงโอกาสทางการศึกษาที่ข้าพเจ้าจะสามารถมอบให้แก่เด็กทุกคนที่ขาดแคลนโอกาสทางการศึกษาได้ ประกอบกับ สถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 มีความพร้อมด้วยอาคารสถานที่ ที่สามารถรองรับเด็กนักเรียนได้ถึง 500 คน และบุคลากรของโรงเรียน รวมถึงมีหอพักสำหรับเด็กนักเรียนโดยความอนุเคราะห์ของสระแก้วมูลนิธิ เมื่อข้าพเจ้าได้มีการแสวงหาเด็กนักเรียนที่มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาในพื้นที่ ชุมชนป่าโมก แต่ไม่ปรากฏว่ามีเด็กที่ประสงค์จะเข้าศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ข้าพเจ้าจึงมีความคิดถึงเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาในพื้นที่ที่ข้าพเจ้าเคยเป็นครูผู้สอน และพื้นที่จังหวัดเชียงรายบ้านเกิดของข้าพเจ้า ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงได้เริ่มแนวความคิด “ปฏิบัติการโรงเรียนไทยรัฐวิทยาเคลื่อนที่” เพื่อออกแสวงหาผู้ที่มีความประสงค์จะเข้ารับโอกาสทางการศึกษากับโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย และชายแดนเมียนมา เมื่อมีผู้ปกครองนำเด็กมาสมัครเรียนกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้พาเด็กเดินทางเข้าสู่สถานศึกษา โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 ด้วยความปลอดภัย เพื่อทำการเรียนการสอน ข้าพเจ้าดำเนินการรับเด็กนักเรียนให้เข้าเรียนโดยไม่ได้มีเจตนาทุจริตใดแอบแฝง แต่อย่างใด ข้าพเจ้ามีความเป็นครู และเป็นผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครู และข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะมอบโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ สัญชาติ ภาษา หรือข้อจำกัดสิทธิของมนุษย์อื่นๆ และไม่จำกัดสิทธิทางการศึกษาให้มีได้ แต่เฉพาะในคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงเท่านั้น การกระทำที่ได้ให้โอกาสและสิทธิในการศึกษาแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางสถานะบุคคลดังกล่าวข้างต้นของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเพียงมีเจตนาและมุ่งหวังที่จะให้เด็กซึ่งเป็นบุคคลที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามหลักของสากล ได้มีสิทธิทางการ

ศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๖ (ฉบับราชภัฏรอุบลรัตน์) ให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ และมีศักยภาพ ที่จะสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาเด็กทุกคนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีต่อไป

การดำเนินการรับนักเรียนนอกพื้นที่ที่เป็นปกติประเพณีปฏิบัติที่ทำสืบทอดกันมาในชุมชนการศึกษาป่าโมก ข้าพเจ้าดำเนินการโดยผ่านการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาทั้ง2ครั้งไม่ได้ดำเนินการโดยลำพังตัดสินใจเพียงลำพัง การดำเนินการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติงานในเชิงรุก และเป็นบริการทางการศึกษาที่โรงเรียนได้จัดให้กับนักเรียนในพื้นที่ห่างไกลที่มีฐานะยากจนความเป็นอยู่ลำบากเป็นการให้โอกาสกับนักเรียนที่ด้อยโอกาสตามที่เคยตั้งปณิธานไว้กับตนเองว่าโอกาสที่ตัวเองได้รับสักวันจะแบ่งปันโอกาสนี้ให้คนอื่น ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาแอบแฝงอื่นใด และเป็นการกระทำไปภายใต้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights หรือ UDHR) สิทธิในการศึกษา

- 1.ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่านั้นอย่างน้อยในชั้นประถมศึกษาและขั้นพื้นฐาน การประถมศึกษาจะต้องเป็นการบังคับ การศึกษาทางเทคนิคและวิชาชีพจะต้องเป็นการทั่วไป และการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไปจะต้องเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคสำหรับทุกคนบนพื้นฐานของคุณสมบัติความเหมาะสม
- 2.การศึกษาจะต้องมุ่งไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่ และการเสริมสร้างความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพขั้นพื้นฐาน การศึกษาจะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ขันติธรรมและมิตรภาพระหว่างประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติหรือศาสนาทั้งหมด และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของสหประชาชาติเพื่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ
- 3.ผู้ปกครองย่อมมีสิทธิเบื้องต้นที่จะเลือกประเภทการศึกษาให้แก่บุตรของตน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กข้อที่ชัดเจนที่สุดก็คือข้อ 3 สิทธิที่จะได้รับการพัฒนาเพราะเด็กในวันนี้คืออนาคตของชาติในวันข้างหน้า การศึกษาและพัฒนาการจึงเป็นอีกเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เริ่มตั้งแต่ที่เด็กๆ จะต้องได้รับการพัฒนาปฐมวัย และได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่หลากหลาย โดยมีพ่อแม่เป็นผู้คอยช่วยแนะนำ ขณะที่เด็กที่มีความจำเป็นพิเศษ เช่น เด็กพิการ ก็ต้องได้รับการดูแลให้มีชีวิตที่ปกติสุข ได้รับโอกาสพัฒนาและการศึกษาที่เหมาะสม ให้สามารถเติบโตพึ่งพาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดจนมีส่วนร่วมในชุมชน สิทธิด้านการพัฒนานี้ยังหมายรวมถึงการต่อยอดไปสู่ทักษะเฉพาะต่างๆ การพัฒนาความสามารถทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ที่จะทำให้เด็กๆ ได้ก้าวไปสู่อนาคตที่สดใส และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคตรัฐธรรมนูญ 2540 และรัฐธรรมนูญ2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 หลักการจัดการศึกษาEducation for all และ All for Education แปลว่าการศึกษาเพื่อปวงชนและปวงชนเพื่อการศึกษาหลักการนี้มีความเป็นมาสืบเนื่องมาจากการจัดประชุมระดับโลกขององค์การ ยู-เนสโก ธนาคารโลกและองค์การ ยูนิเซฟ ร่วมกับรัฐบาลไทยเมื่อ พ.ศ. 2532 ซึ่งต่อมาก็เป็นแนวคิดสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มติ ค.ร.ม. 5 กรกฎาคม 2548) ซึ่งเป็นการนำมาสู่การจัดทำคู่มือและแนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยและปฏิญญาอาเซียนในวัตถุประสงค์ข้อที่4.

ส่งเสริม ให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการอำนวยความสะดวกต่อคั่นคว่า และวิจัย ทั้งในด้านของการศึกษา อาชีพ วิชาการ และการบริหารจัดการ

และการดำเนินการของข้าพเจ้าที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กซึ่งมีปัญหาสถานะบุคคล นั้น ไม่เป็นการกระทำความผิดตามพ.ร.บ. คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 แต่อย่างใด เพราะข้าพเจ้าไม่ได้มีเจตนาพาคนต่างด้าวเพื่อหลบหนีเข้าเมือง หากแต่ข้าพเจ้า ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 6 มีเจตนาที่แท้จริง และบริสุทธิ์ใจ ที่ได้มีการเคลื่อนที่ออกไปรับสมัครเด็กตามแนวชายแดนซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา ให้มีโอกาสได้รับการศึกษา และเมื่อข้าพเจ้าได้รับเด็กเข้าสู่สถานศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าได้มีการดำเนินการจัดทำบันทึกทะเบียนนักเรียนให้แก่เด็ก ทั้งบันทึกลงในกระดาษ และบันทึกในระบบออนไลน์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยไม่ได้มีการซ่อนเร้น เด็กให้พ้นจากการจับกุมอันเป็นการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมือง มาตรา 63 และมาตรา 64 แต่อย่างใด ข้าพเจ้าซึ่งเป็นข้าราชการครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ และปฏิบัติตามคู่มือและแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานปกติประเพณีของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเอกสารคู่มือและแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย พ.ศ.๒๕๕๒ จัดทำขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยทุกคนที่อยู่ในประเทศไทยศึกษาได้ทุกระดับการศึกษา ทุกประเภท และทุกพื้นที่ โดยมีความประสงค์ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายยุทธศาสตร์แห่งชาติของไทย ที่มีการกำหนดนโยบายให้มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายสากล ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องการจัดการศึกษาแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียม (Education for all) ซึ่งรัฐไทยเป็นภาคี และมีพันธกรณีให้ต้องปฏิบัติตาม ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก , ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ.1948/พ.ศ.๒๔๙๑ และ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. 1966 ซึ่งมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า เด็กที่อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐไทย ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน โดยห้ามเลือกปฏิบัติเพราะเหตุเชื้อชาติ สีผิว ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรืออื่นๆ ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่นๆ ของเด็ก โดยเด็กต้องได้รับการรับรองสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา

ซึ่งเอกสารคู่มือและแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย พ.ศ.๒๕๕๒

ได้กล่าวไว้อย่างแจ่มชัดถึงหลักปฏิบัติ และขั้นตอนปฏิบัติในการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย และ

ได้มีการกล่าวถึงเด็กตามความหมายในเอกสารคู่มือและแนวปฏิบัติฯ ว่า ให้หมายถึงเด็กที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย เช่น เด็กชาวเขมรที่เดินข้ามชายแดนมาเรียนแบบไปกลับ โดยอาจติดตามพ่อแม่หรือผู้ปกครองมาฝั่งไทยเพื่อมาขอเข้าเรียน ถือว่าเป็นเด็กที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไทยในเรื่องการจัดการศึกษา สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษาและได้รับการสนับสนุนทางการศึกษาได้ การเปิดกว้างให้ทุกคนที่อาศัยในประเทศสามารถเข้าเรียนได้ไม่จำกัดระดับ ประเภท หรือพื้นที่การศึกษา สอดคล้องกับการเป็นภาคีอนุสัญญาสิทธิเด็ก และเพื่อให้รักเรียน นักศึกษาเหล่านั้นมีความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยเพื่อการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติในระยะยาวต่อไป ข้าพเจ้าขออ้างเอกสารคู่มือและแนวปฏิบัติฯ หน้าที่ ๑๐๒-๑๐๓ คำถาม-ตอบข้อที่ ๒

นอกจากนี้ยังปรากฏข้อความ-ตอบเอกสารการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย ข้อที่ ๔ หน้าที่ ๑๐๓ ว่ามีการระบุข้อความว่า โรงเรียนหรือผู้บริหารโรงเรียน หรือวัด หากรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย จะมีความผิดตามกฎหมายคนเข้าเมืองฐานให้ที่พักพิงคนต่างด้าวหรือไม่ และมีข้อความตอบระบุไว้ชัดเจนว่า ความผิดฐานให้ที่พักพิงคนต่างด้าว ตามมาตรา ๖๔ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้กระทำผิดต้องมีเจตนา “เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม” การรับนักเรียนอย่างเปิดเผย บันทึกรายการนักเรียน หลักฐานการศึกษา และให้การศึกษิตตามปกติ ไม่เป็นการช่วยให้เด็กพ้นจากการจับกุม โรงเรียนหรือผู้บริหาร หรือหลังจากที่ข้าพเจ้าถูกแจ้งความดำเนินคดีนี้ ข้าพเจ้าได้ติดต่อกับผู้ปกครองของเด็กนักเรียนผ่านการประสานงานของเจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชนและมูลนิธิกระเจงกเงา จึงทำให้ได้มีหลักฐานของผู้ปกครองของเด็กนักเรียน ทั้งที่มีผู้ปกครองอยู่ในไทยรับรอง และไม่มีผู้ปกครองอยู่ในไทยรับรอง ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาจะนำพาเด็กที่มีปัญหาสถานะบุคคลเข้ามารับโอกาสทางการศึกษาที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๖ แห่งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือกระทำการทุจริตโดยอาศัยประโยชน์จากการให้โอกาสทางการศึกษานี้ หรือกระทำไปเพื่อการค้ามนุษย์เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานและประเทศชาติแต่อย่างใด หากแต่ข้าพเจ้ามีเจตนาที่จะให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ซึ่งเป็นเด็กในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อประเทศไทย และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ ทั้งในด้านมนุษยชนและความมั่นคงของชาติ